

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 69/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sadu Rejonowego w Tomaszów Maz. z dnia 28 października 2022 roku w sprawie II K 49/22			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.1.2.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	1. zarzut obrazy przepisów postępowania tj. art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424 § 1 kpk, która mogła mieć wpływ na treść wyroku i dokonanie dowolnej w miejsce swobodnej oceny	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne	

	<p>zgromadzonego materiału dowodowego oraz newszechstronnej, sprzecznej ze wskazaniami wiedzy i zasadami prawidłowego rozumowania oraz ze wskazaniami wiedzy, w odniesieniu do zeznań M. K. (1) i wyjaśnień B. A. (1),</p> <p>2.zarzut obrazy prawa materialnego poprzez przypisanie oskarżonemu sprawstwa i winy za czyn z art. 217 § 1 kk, w konsekwencji błędne uznanie, że działanie oskarżonego stanowi w/w przestępstwo, w sytuacji w której z prawidłowo przeprowadzonej oceny dowodów winno wynikać, że zachowanie B. A. nie wypełnia jego dyspozycji, bo zachowanie oskarżonego nie polegało na odepchnięciu M. K. (1) rękoma, które mogłoby dalej wypełniać dyspozycję czynu z art. 217 § 1 kk;</p>			
<p>Zwiąźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>				

zasadny albo niezasadny		
<p>Skarżący polemizuje z ustaleniami Sądu Rejonowego, że oskarżony odepchnął pokrzywdzoną, a które to odepchnięcie należy zakwalifikować jako naruszenie nietykalności cielesnej w rozumieniu art. 217§1 kk. Podnosi, że w realiach przedmiotowej sprawy zeznania pokrzywdzonej nie były konsekwentne, a zachowaniu oskarżonego nie towarzyszyły: zwiększona aktywność fizyczna, nasilenie złej woli i zamiar, które oceniane łącznie pozwalałyby na subsumpcję zachowania B. A. jako w/w przestępstwo. Na poparcie swojej tezy przywołuje orzeczenie Sądu Najwyższego wydane w sprawie sygn. WA 1/10.</p> <p>Sądowi odwoławczemu znane są orzeczenia wydane na tle podobnych do przedmiotowego stanów faktycznych,</p>		

gdzie odepchnięcie
poczynione dla
uniemożliwienia
nagrywania
określonej osoby
telefonem
komórkowym, w
szczególności
towarzyszące próbie
odebrania takiego
telefonu czy zakrycia
pola jego widzenia,
a w których to
sprawach
ostatecznie zapadały
wyroki
uniewinniające.

Analizując
okoliczności
przedmiotowej
sprawy można
ustalić z całą
pewnością przebieg
„wizyty”
oskarżonego, na
podstawie nawet
nie tyle zeznań
pokrzywdzonej czy
wyjaśnień B. A.,
lecz na podstawie
analizy nagrania
poczynionego
telefonem
komórkowym przez
M. K. (1).

Otóż widać na nim,
jak pokrzywdzona
wychodzi szybkim
krokiem z domu
i udaje się
na ulicę, gdzie
obchodzi dookoła
zaparkowany tam
samochód
oskarżonego. Cały
czas, od chwili
opuszczenia domu,
ma przed sobą

wyciągnięta rękę w której trzyma telefon komórkowy z włączoną funkcją nagrywania. Tym telefonem filmuje auto i siedzącą w środku kobietę. Milczy. Nic do nikogo się nie odzywa i nie odpowiada. To oskarżony komentuje zachowanie pokrzywdzonej, a w pewnym momencie słysząc zdanie z ust pasażerki auta (I po co mnie filmujesz, po co ci to). Pomimo słownych protestów B. A., pokrzywdzona podchodzi bardzo blisko otwartych drzwi pasażera i dalej nagrywa z bliska siedzącą w pojeździe kobietę (ustalono, że to kuzynka towarzysząca oskarżonemu). Właśnie wtedy – i tylko wtedy – dochodzi do kontaktu ciała oskarżonego z pokrzywdzoną, odepchnięcie następuje wraz z ruchem ciała oskarżonego, który dodatkowo wchodzi pomiędzy ręką pokrzywdzonej z telefonem, a boku pojazdu, chcąc uniemożliwić dalsze filmowanie kobiety

w pojeździe. Całość
bezprawnego
kontaktu, choć
wyraźnie towarzyszy
mu wrogie
nastawienie wobec
pokrzywdzonej i
użycie siły, trwa
zaledwie kilka
sekund (co widać
na nagraniu) i
jest stosunkowo
delikatne, w
odpowiedzi nie
powoduje nic
innego, jak słyszalne
już oburzone słowa
pokrzywdzonej o
telefonie (Dlaczego
bierzesz mój
telefon). Po tym
kontakcie
pokrzywdzona dalej
nagrywa pojazd, a
oskarżony wzywa
policję informując o
kolejnym
uniemożliwieniu mu
wizyty z córką.

Sąd odwoławczy
analizując
przedmiotowe
zachowanie, mając
dodatkowo wiedzę o
toczących się innych
sprawach z udziałem
oskarżonego i
pokrzywdzonej,
także o losach spraw
rodzinnych, gdzie
pomimo
korzystnych
orzeczeń (kontakty
są, choć
ograniczone), B. A.
od bardzo długiego
okresu czasu ani
razu nie miał
kontakt z córką

mieszkającą z matką tj. pokrzywdzoną M. K. - doszedł do wniosku, że akurat ustalony przebieg zdarzenia, pomimo odepchnięcia celowego i nacechowanego złą wolą oraz chęcią wyrządzenia jakiegoś niewielkiej, ale jednak krzywdy pokrzywdzonej, nie osiągnął takiego poziomu społecznej szkodliwości, by mówić o przestępstwie.

Milczenie pokrzywdzonej było w przedmiotowej sprawie bardzo wymowne, sugestywne, można rzec „krzyczące”: jej wyjście z domu – energiczne i z wyciągniętą ręką filmującą oskarżonego i jego pojazd również. Nie chodziło przy tym o ciszę w ramach odwiedzin dziecka, gdzie rodzice są pokłóceni - lecz o bardzo wymownie niechętnie zachowanie wobec niechcianej osoby ojca dziecka. W istocie odnośnie przyczyn odwiedzin domu pokrzywdzonej na nagraniu nie słychać, by pomiędzy stronami podjęto jakąkolwiek

rozmowę (pytanie o dziecko). Dopiero po inkryminowanym zachowaniu słycać, jak to oskarżony wzywa policję. Obie jednak strony doskonale wiedziały, że odwiedziny mają związek z wizytą ojca u córki (próbą), a nie z czymkolwiek innym. Jak widać obie strony uparcie trwają w swoich zamierzeniach. Nie bez znaczenia dla sprawy jest jednak to, że nikt nie zaprzeczył, iż B. A. nie widział córki od około 4 lat, za co sąd rodzinny ukarał pokrzywdzoną.

Przedmiotem niniejszego postępowania nie są słowa – ewentualnie znieważające – pod adresem pokrzywdzonej „madka”, czy wulgaryzm słyszalny z ust oskarżonego pod adresem byłej teściowej.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 1 § 1 kk przestępstwem jest czyn społecznie szkodliwy, zabroniony przez ustawę pod groźbą kary. Dla uznania zatem jakiegoś czynu za przestępstwo konieczne jest

wykazanie, że narusza on istotne wartości społeczne stając się przez to czynem karygodnym, którą to karygodność wiązać należy z wyższym niż znikomym stopniem społecznej szkodliwości, co z kolei stanowi rację dla sankcji karnej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2006 roku, II KK 242/05, Legalis nr 125543).

Czyn zabroniony popełniony przez B. A. (1) nie osiągnął tego stopnia społecznej szkodliwości, by wywołać sankcję karną.

Oskarżony jakkolwiek swoim zachowaniem realizował znamiona czynu zabronionego z art. 217 & 1k.k. to zestawienie tego naruszenia normy prawno – karnej z okolicznościami sprawy, wzburzeniem związanym z wieloletnim pobawieniem kontaktów z własnym dzieckiem, prowadzi do oceny stopnia społecznej szkodliwości

przypisanego przez sąd odwoławczy czynu jako znikomego i nie stanowiącego przestępstwa. Skoro sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że wskazane istotne okoliczności ocenione kompleksowo, rozstrzygające znaczenie dla rozważań w przedmiocie kwalifikatorów szczególnej szkodliwości czynu, wpływają na zredukowanie stopnia społecznej szkodliwości czynu do poziomu jego znikomości w ujęciu art. 1 & 2 k.k.

Zgodnie z art. 1 § 2 kk czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma, nie stanowi przestępstwa. Ustalenie takie z kolei stanowi negatywną przesłankę procesową określoną w art. 17 § 1 pkt 3 kpk, skutkującą koniecznością umorzenia postępowania karnego, niezależnie od etapu, na którym się znajduje.

<p>W tej sytuacji też sąd okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego B. A. (1).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- materiał dowodowy był w sprawie kompletny do wydania rozstrzygnięcia o uznaniu stopnia społecznej szkodliwości zachowania oskarżonego jako znikomy; szerzej w punkcie 3.1.;</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>- ocena stopnia społecznej szkodliwości zachowania oskarżonego;</p>	

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
- materiał dowodowy był w sprawie kompletny do wydania rozstrzygnięcia o uznaniu stopnia społecznej szkodliwości zachowania oskarżonego jako znikomy; szerzej w punkcie 3.1.;		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
- nie orzeczono o utrzymaniu w mocy jakiegokolwiek rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji, albowiem wobec uznaniu stopnia społecznej szkodliwości zachowania oskarżonego jako znikomy, postępowanie co do jego osoby umorzono, orzekając odmiennie co do tak		

kosztów sądowych, jak i uzasadnionych wydatków strony przeciwnej tj. oskarżycielki prywatnej w postępowaniu pięroinstancyjnym;		
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy		
- podano powyżej w punkcie 3.1;		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
- ustalenia w zakresie stopnia społecznej szkodliwości zachowania oskarżonego oraz rozstrzygnięcia związane z uznaniem go za znikomy;		
Zwiążle o powodach zmiany		
- podano powyżej w punkcie 3.1;		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		

1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
Stwierdzając, iż zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona zarzucanego mu czynu, sąd okręgowy uznał jednakże, że stopień społecznej szkodliwości tego czynu jest znikomy. Za tego rodzaju oceną przemawia			

przede wszystkim
niewielki ładunek
aktywności i
nasilenie złej woli po
stronie oskarżonego
(nawet jak na
przestępstwo
naruszenia
nietykalności
cielesnej), jak
również okoliczności
przedmiotowego
zdarzenia tj.
kilkuletnia batalia
sądowa o
umożliwienie
oskarżonemu
kontakty z
dzieckiem i
skuteczne
uniemożliwianie
oskarżonemu tego
kontakty (nie
negując, iż dziecko
jest chore, co
może uzasadniać
ograniczenia lub
wykluczenia takich
kontaktów).
Powyższe
uzasadniało
natomiast
umorzenie
postępowania
karnego wobec B.
A. po uprzednim
uchyleniu
zaskarżonego
wyroku. Uchylenie
dotyczyło całości
wyroku tj. jego
rozstrzygnięć
zawartych w
punktach 1-3,
albowiem sąd
odwoławczy w
swoim orzeczeniu
od początku orzekł
zarówno o kosztach
procesu za I-szą, jak

i za II-gą instancję (o czym szerzej poniżej);			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
pkt 2-5	Wobec zmiany zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania na podstawie art. 17§1 pkt.3 kpk, o kosztach procesu za postępowania pierwszosinstancyjne należało orzec na podstawie art. 629 kpk w zw. z		

art. 628 pkt.1
kpk. Tym samym
należało zasądzić
od oskarżonego na
rzecz oskarżycielki
prywatnej kwotę 720
zł. (wnioskowana)
tytułem zwrotu
kosztów zastępstwa
adwokackiego, a na
podstawie art. 622
kpk należało zwrócić
oskarżycielce
prywatnej wpłaconą
przez nią kwotę
300 zł. tytułem
zryczałtowanych
wydatków w sprawie
z oskarżenia
prywatnego.
Finalnie więc nie
zmieniono kwot
uzyskanych przez M.
K. (1) (w porównaniu
do orzeczenia Sądu
rejonowego), a
jedynie, co do 300 zł.
zmieniono podmiot,
który zwróci tą
kwotę M. K.. Jako,
że apelacja obrońcy
oskarżonego – co do
zasady oczekująca
uniewinnienia –
okazała się
niezasadna na
podstawie art. 636 §
1 i 2 kpk obciążono
B. A. wydatkami
poniesionymi przez
oskarżycielkę
prywatną w związku
z ustanowieniem
pełnomocnika w
postępowaniu
odwoławczym, a
wobec ciężkiej
sytuacji materialnej
(B. A. jest rencistą)
zwolniono w/w od

	obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wina i sprawstwo		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------